post

het Onderwijsblad
Postbus 2875, 3500 GW Utrecht, e-mail: onderwijsblad@aob.nl
Svp met vermelding van adres en woonplaats

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten, afhankelijk van onderwerp en plaatsruimte.

Intern begeleiders

Graag wil ik reageren op het artikel over de functiemix in *het Onderwijsblad 12*, met name op de opmerking over intern begeleiders die minder dan 50 procent voor de klas staan, en het gemak waarmee daar overheen gewalst wordt. Ik ben op zich heel blij met het feit dat leerkrachten die zich een specialisme hebben eigen gemaakt, en zich extra inzetten voor de school, daar ook voor beloond kunnen worden. Dat is een goede zaak, omdat daardoor niet alleen leerkrachten gestimuleerd worden om zich meer kennis eigen te maken en die in te zetten voor leerlingen en collega-leerkrachten. Daardoor wordt het onderwijs veel interessanter en krijgt meer verdieping.
Waar ik me echter steeds meer aan erger is het gegeven dat intern begeleiders daarbij zomaar vergeten worden, als ze niet voor 50 procent of meer voor de klas staan. Ook AOb-rayonbestuurder Bert de Waal walst daar met het grootste gemak overheen en heeft het alleen maar over accountantscontrole en risico's nemen en afraden en zo.
Ik weet waar de functiemix voor bedoeld is, maar uit het antwoord van rayonbestuurder De Waal wordt geen enkel begrip getoond voor de positie van deze begeleiders. Er wordt alleen maar formeel ingegaan op de voorwaarden en niet gestimuleerd om creatief om te gaan met de mogelijkheid die geboden wordt.
Hoe lang moet het nog duren voor er iets aan gedaan wordt aan de positie van ib'ers? Intern begeleiders zijn beter opgeleid dan een gemiddelde leerkracht, ze hebben veel kennis in huis op een zeer breed terrein. Het is echter ondoenlijk om daar nog lesgevende taken naast te hebben. Als niet snel actie ondernomen wordt om de functie te erkennen, dan verdwijnen straks alle ib'ers uit het werkveld naar speciale scholen of erger, naar banen buiten het onderwijs waar ze wel voor hun kennis en kunde gewaardeerd worden. De Landelijke Beroepsgroep voor intern begeleiders heeft een uitstekende functieomschrijving voor ib'ers ontwikkeld. Die is goed te gebruiken. Ook de bond heeft zich mijns inziens nog steeds niet echt hard gemaakt om de functie erkend te krijgen. Mijn bestuur heeft intern begeleiders wel de opening geboden om in een LB-schaal te kunnen komen en daar ben ik heel blij mee. Zij geven mij wel het gevoel dat ik gewaardeerd word voor het werk dat ik doe en dat zou nu eindelijk eens geformaliseerd moeten worden, zodat elke intern begeleider automatisch in een LB-schaal komt als hij na evaluatie daartoe geschikt wordt bevonden.
Aan de heer Bert de Waal, die besturen afraadt om ib'ers in een LB-schaal op te nemen omdat ze anders de accountant op hun dak krijgen, zou ik willen zeggen: Wees niet bang en stimuleer besturen zoveel mogelijk creatief te zijn, misschien gebeurt er dan eindelijk eens wat op dat terrein en komt er eindelijk erkenning.

Thea Claassen, intern begeleider

AOb legt dossier aan van weigerende schoolbesturen

'Rechtszaak bij onvoldoende doorstroom naar hogere salarisschalen'

'Ook hogere functies nodig in vmbo'

'Als de doorstroom in 2011 onvoldoende is gevorderd, zou het ministerie kunnen besluiten het budget te verminderen'

Gesjoemel

Ook al heb ik vakantie, af en toe dringt er toch ook nog wel een nieuwsbericht tot mij door. Zo hoorde ik van het gesjoemel met diploma's in het hbo. Ik twijfel geen moment aan het waarheidsgehalte van dit bericht, al zal het misschien niet altijd op dezelfde manier plaatsvinden zoals het nu in de media naar buiten komt.
Ik werk niet bij het hbo maar dit verschijnsel bevreemdt mij allerminst. In het mbo bespeur ik eveneens her en der de druk om leerlingen af te leveren met een diploma om zo geld binnen te halen. Zelfs als voor iedereen duidelijk is dat het niet terecht is dat de desbetreffende persoon dat diploma krijgt.
Wat is er aan de hand in onderwijsland? Men spreekt niet meer van scholen, maar van colleges. Hierbij gaat het dan niet alleen om studenten die colleges aan de universiteit volgen, maar ook om jongeren van zestien jaar, die al dan niet met veel moeite een vmbo-diploma halen bij een instelling, die zichzelf een college noemt. Vervolgens gaan ze vaak naar een beroepsopleiding bij een roc.
Onderwijs is handel geworden. Leerlingen stromen binnen op een bepaald niveau en worden gepusht door te stromen naar een hoger niveau. Met eventueel een vervangende opdracht kan de zwakke leerling alsnog een diploma op een hoger niveau halen.
Begrijp me goed, ik wil niemand kansen onthouden, maar wie is er gebaat bij deze gang van zaken? De maatschappij die roept om vakmensen? Ik denk het niet. De leerling die constant op zijn tenen moet lopen? Ook niet echt, volgens mij. Het mbo dan? Een leerling op niveau-4 van het mbo wordt tevens de mogelijkheid voorgehouden door te stromen naar het hbo. Zou hier trouwens ook niet een deel van de problematiek van het gemiddeld lage reken- en taalniveau van een pabostudent liggen? Tot nu toe is er in het mbo relatief weinig aandacht aan taal en rekenen besteed en dat speelt vaak